

Tolkningsfrågor

- 1) Ska KN-nummer 2206 tolkas så, att en dryck som erhållits genom jäsning av äppelkoncentrat – såsom den dryck som benämns "Ferm fruit" – som även används som basdryck för framställning av en rad andra drycker, som har en alkoholhalt på 16 volymprocent, som genom rening (däribland ultrafiltrering) har fått en neutral färg, doft och smak och till vilken destillerad alkohol inte har tillsats, ska klassificeras enligt detta nummer? Om så inte är fallet, ska KN-nummer 2208 tolkas så, att en sådan dryck ska klassificeras enligt detta nummer?
- 2) Ska KN-nummer 2206 i tolkas så, att en dryck med en alkoholhalt på 14 volymprocent – som framställs genom att blanda den i fråga 1 nämnda (bas)drycken med socker, aromämnen, färg- och smakämnen, förtjockningsmedel och konserveringsmedel, och som inte innehåller destillerad alkohol – ska klassificeras enligt detta nummer? Om så inte är fallet, ska KN-nummer 2208 tolkas så, att en sådan dryck ska klassificeras enligt detta nummer?

Överklagande ingett den 1 december 2014 av Holcim (Romania) av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 18 september 2014 i mål T-317/12, Holcim (Romania) SA mot Europeiska kommissionen

(Mål C-556/14 P)

(2015/C 065/33)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Holcim (Romania) SA (ombud: L. Arnauts, lawyer)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som meddelades av tribunalen (åttonde avdelningen) den 18 september 2014 i mål T-317/12, Holcim (Romania) SA mot Europeiska kommissionen,
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna vid tribunalen i mål T-317/12 och vid domstolen i förevarande mål, och
- återförvisa målet till tribunalen,

alternativt, bifalla de yrkanden som klaganden framställde vid tribunalen, det vill säga att:

- fastställa att Europeiska unionen är ansvarig för Europeiska kommissionens handlande enligt artiklarna 256 FEUF, 268 FEUF och 340 FEUF, vad beträffar den skada som klaganden har åsamkats till följd av stölden av en miljon utsläppsrätter,
- förplikta Europeiska unionen att till klaganden utge värdet på de stulna utsläppsrätter som ännu inte har återfåtts vid dagen för den slutliga domen, uppgående till gällande marknadspris vid dagen för stölden, jämte årlig ränta på 8 procent från och med den 16 november 2010,
- förplikta Europeiska unionen att preliminärt utge 1 euro till klaganden,
- förplikta parterna att komma överens om skadans storlek och/eller förplikta klaganden att styrka den slutgiltiga omfattningen av dess skada, inom tre månader efter mellandomen, och
- förklara att domen är verkställbar,

samt i vart fall:

- förplikta Europeiska unionen att ersätta rättegångskostnaderna, och
- förklara att domen är verkställbar.

Grunder och huvudargument

I sin förordning nr 2216/2004 av den 21 december 2004 om ett standardiserat och skyddat registersystem i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG ⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets beslut nr 280/2004/EG ⁽²⁾ ⁽³⁾, har Europeiska kommissionen infört ett standardiserat system med nationella register för att spåra och säkerställa utfärdande, förvärv, överlåtelse och annullering av utsläppsrätter från Europeiska unionen (utsläppsrätter för ett visst antal växthusgaser inom ramen för internationella avtal om minskning av utsläpp). De nationella registren är kopplade till och övervakade av en central förvaltare vid Europeiska kommissionen (*gemensam oberoende transaktionsförteckning*).

Flera nationella register i det standardiserade systemet har attackerats av cyberpirater. Den 16 november 2010 fick någon olagligen tillgång till de konton som tillhörde Holcim (Romania). Genom en rad åtgärder vidtagna av obehöriga personer överfördes 1 600 000 utsläppsrätter till två utländska konton, varav endast 600 000 kunnat återfås tack vara de åtgärder som vidtagits av den rumänska nationella registermyndigheten (NEPA). Det motsvarar en skada om cirka 15 000 000 euro eftersom Holcim (Romania) – med anledning av kommissionens agerande – inte kunnat återfå återstående stulna utsläppsrätter.

Europeiska kommissionen vägrade att blockera de stulna utsläppsrätterna, trots att varje utsläppsrätt har ett individuellt nummer och lätt kan spåras när som helt inom det standardiserade systemet. Vidare vägrade kommissionen att uppge på vilka konton/i vilka nationella register som utsläppsrätterna finns, vilket hade gjort det möjligt för Holcim att vidta rättsliga åtgärder i berörda medlemsstater. Europeiska kommissionen ålade dessutom de nationella registren att agera på samma sätt, med anledning av skyldigheten att iakttä sekretess.

Tribunalen ogillade den 18 september 2014 klagandens yrkande om skadestånd mot Europeiska unionen som framställdt enligt artikel 21 i protokollet om domstolens stadga och artiklarna 256 FEUF, 268 FEUF och 340 FEUF. Klagandens skadeståndsyorkanden hade följande rättsliga grunder:

Första grunden: Europeiska unionen är skadeståndsskyldig med anledning av följande olagliga beslut av Europeiska kommissionen:

- i. felaktig tolkning av artikel 10.1 i förordning nr 2216/2004 av den 21 december 2004 om ett standardiserat och skyddat registersystem i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG och Europaparlamentets och rådets beslut nr 280/2004/EG,
- ii. åsidosättande av artikel 20 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG, och
- iii. åsidosättande av flera allmänna rättsprinciper (proportionalitetsprincipen, principen om skydd för berättigade förväntningar, omsorgsplikten samt rätten till ett effektivt domstolsskydd angående rätten till egendom) genom att kommissionen beslutade att inte röja eller tillåta röjande av var de stulna utsläppsrätterna befann sig inom ramen för det standardiserade systemet med nationella register.

Andra grunden: Europeiska unionen är skadeståndsskyldig med anledning av kommissionens olagliga genomförande av artiklarna 19 och 20 i direktiv 2003/87 och förordning 2216/2004 utifrån säkerhet, sekretess och funktion inom det standardiserade systemet med nationella register.

Tredje grunden: Europeiska unionen är skadeståndsskyldig med anledning av olagliga åtgärder som påverkat en viss krets av näringsidkare på ett oproportionerligt sätt jämfört med andra (ovanlig skada) och på ett sätt som överskrider gränserna för de ekonomiska risker som hänger samman med verksamheten i den berörda sektorn (särskild skada), utan att de lagstiftningsåtgärder som vållade den påstådda skadan kunnat motiverats av allmänna ekonomiska intressen.

- ⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, s. 32).
- ⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets beslut 280/2004/EG av den 11 februari 2004 om en mekanism för övervakning av utsläpp av växthusgaser inom gemenskapen och för genomförande av Kyotoprotokollet (EUT L 49, s. 1).
- ⁽³⁾ EUT L 386, s. 1.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Østre Landsret (Danmark) den 5 december 2014 –
Caner Genc mot Udlændingenævnet**

(Mål C-561/14)

(2015/C 065/34)

Rättegångsspråk: *danska*

Hänskjutande domstol

Østre Landsret

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Caner Genc

Motpart: Udlændingenævnet

Tolkningsfrågor

1. Ska stand still-klausulen i artikel 13 i Associeringsrådets beslut 1/80 av den 19 september 1980, vilket är knutet till avtalet av den 12 september 1963 om upprättandet av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet och vilket rör utvecklingen av associeringen – och/eller stand still-klausulen i artikel 41.1 i tilläggsprotokollet av den 23 november 1970, vilket bekräftats genom rådets förordning (EEG) nr 2760/72 ⁽¹⁾ av den 19 december 1972 – tolkas så, att stand still-klausulen omfattar nya och skärpta villkor för möjligheten till familjeåterförening för familjemedlemmar som inte är ekonomiskt aktiva, såsom underåriga barn till ekonomiskt aktiva turkiska medborgare som är bosatta och har uppehållstillstånd i en medlemsstat, med beaktande av
  - EU-domstolens tolkning av stand still-klausulen i bland annat dom Derin (EU:C:2007:442), dom Dülger (EU:C:2012:504), dom Ziebell (EU:C:2011:809) (stora avdelningen) och dom Demirkan (EU:C:2013:583) (stora avdelningen),
  - syftet med och innehållet i Ankaraavtalet, såsom det tolkats ibland annat dom Ziebell (EU:C:2011:809) och dom Demirkan (EU:C:2013:583) samt med hänsyn till
    - att avtalet och dess protokoll och beslut med mera inte innehåller några bestämmelser om familjeåterförening, och
    - att familjeåterförening inom den dåvarande gemenskapen, och numera Europeiska unionen, alltid har reglerats i sekundärrättsakter, för närvarande i rörlighetsdirektivet (direktiv 2004/38/EG ⁽²⁾)?
2. När fråga 1 besvaras, ombeds EU-domstolen klargöra huruvida en eventuell härledd rätt till familjeåterförening för familjemedlemmar till ekonomiskt aktiva turkiska medborgare som är bosatta och har uppehållstillstånd i en medlemsstat gäller för familjemedlemmar till turkiska arbetstagare (se artikel 13 i beslut 1/80), eller om den endast gäller för familjemedlemmar till turkiska egenföretagare (se artikel 41.1 i tilläggsprotokollet).
3. Om fråga 1 (och fråga 2) besvaras jakande, ombeds EU-domstolen klargöra huruvida stand still-klausulen i artikel 13.1 i beslut 1/80 ska tolkas så, att nya begränsningar som ”motiveras av tvingande skäl av allmänintresse, är ägnad[e] att säkerställa att det legitima syftet uppnås och inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det” (förutom dem som nämns i artikel 14 i beslut 1/80) är tillåtna?